

РЕШЕНИЕ

№ 66

гр. гр. Лом, 14.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЛОМ, ЧЕТВЪРТИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и трети ноември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Иван Пл. Йорданов

при участието на секретаря Мартина Здр. Здравкова
като разгледа докладваното от Иван Пл. Йорданов Административно
наказателно дело № 20211620200390 по описа за 2021 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Жалбоподателят В. Р. Г., ЕГН *****, от гр. Лом, ул. „Минзухар” № 10, обл. Монтана, обжалва издаденото от Изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ гр. София /ИАМН/ Наказателно постановление № НП-56 от 03.08.2021 г., с което на осн. чл. 116к, ал. 1 от Закона за лечебните заведения му е наложена „глоба” от 650.00 лв. за нарушение на чл. 20, ал. 3 от Наредба № 49/18.10.2010 г. за основните изисквания, на които трябва да отговарят устройството, дейността и вътрешния ред на лечебните заведения за болнична помощ и домовете за медико-социални грижи.

В с. з. жалбоподателят се явява лично и с адв. Р.Б. от АК – Монтана, който моли да бъде отменено наказателното постановление като неправилно и незаконосъобразно.

Административнонаказващият орган – Изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ се представлява от гл. юрисконсулт А*С*, който моли за потвърждаване на наказателното постановление като законосъобразно издадено.

Доказателствата по делото са писмени и гласни.

Съдът, след като се запозна със събраните по делото доказателства по отделно и в тяхната взаимна връзка и съвкупност, както и във връзка с доводите и становищата на страните, намери за установено следното:

С Наказателно постановление № НП-56 от 03.08.2021 г. на осн. чл. 116к, ал. 1 от Закона за лечебните заведения на д-р В.Г. е наложена „глоба“ от 650.00 лв., за това, че при прекъсване на болничния престой на пациентката П.С., не е предприел действия това обстоятелство да бъде надлежно отразено в медицинската документация, чрез писмено документиране и подпис.

Депозираната жалба е процесуално допустима, подадена от лице, имащо правен интерес.

По същество жалбата се явява и основателна.

Събраните по делото писмени и гласни доказателства налагат следната фактическа обстановка:

На 10.02.2021 г. в Министерството на здравеопазването е подадена жалба от Габриела Славчева. В жалбата са изложени обстоятелства относно пациентката П.С. – баба на жалбоподателката. Описано е, че от д-р В.Г. е поискана неправомерно парична сума, както и че в стаята на пациентката е настанена жена, за която има съмнение, че е с Коронавирус, затова П.С. самоволно е напуснала лечебното заведение. Във връзка с така подадената жалба със Заповед на изпълнителния директор на ИА „Медицински надзор“ е назначена комисия в състав Р.В. и Б.Д., на която е възложено да извърши проверка на МБАЛ „Св. Николай Чудотворец“ – гр. Лом. На 12.03.2021 г. е извършена проверка на предоставената от МБАЛ „Св. Николай Чудотворец“ – гр. Лом документация във връзка с пролежаването на пациентката П.С.. Установено е следното: на 28.01.2021 г. Стефанова постъпила в хирургично отделение в МБАЛ „Св. Николай Чудотворец“ – гр. Лом, след като паднала и си ударила главата. Приемащ и лекуващ лекар е д-р В.Г.. На 31.01.2021 г. пациентката е дехоспитализирана. Изготвена е Епикриза с дата 31.01.2021 г., но в ИЗ не е положен подпис от болната или нейни близки, с който да е удостоверено получаването на такава епикриза. Установило се също така, че образец по приложение № 3 от Наредба № 49 от 18.10.2010 г. не е съставян, за да се удостовери писмено отказа на Стефанова от продължаване на болничния престой в лечебното заведение.

Затова на 04.06.2021 г. в сградата на ИАМН в гр. София св. Р.В. съставила на д-р В.Г. АУАН за нарушение на чл. 20, ал. 3 от Наредба № 49/18.10.2010 г. за основните изисквания, на които трябва да отговарят устройството, дейността и вътрешния ред на лечебните заведения за болнична помощ и домовете за медико-социални грижи. Актът бил съставен в отсъствие на нарушителя и му бил връчен на 11.06.2021 г. срещу така съставения АУАН е подадено възражение, но АНО преценил, че същото е неоснователно и на 03.08.2021 г. издал атакуваното наказателно постановление, с което наложил на В.Г. съответната глоба.

От правна страна съдът намира, че наказателното постановление е незаконосъобразно, по следните съображения:

И в АУАН, и в НП като нарушена разпоредба е записан чл. 20, ал. 3 от цитираната Наредба № 49/18.10.2010 г. Според тази норма „Отказът на пациента да бъде приет в лечебното заведение след информирането му от специалист за нуждата от това, включването му в листа за планов прием или отказът му да бъде включен в нея се документират задължително писмено срещу подпис или друг инициализиращ знак на пациента в лист за преглед на пациента в консултативно-диагностичния блок/в спешното отделение съгласно образца по приложение № 2а. Отказът на пациента от продължаване на започнатия престой в лечебното заведение се изготвя по образца по приложение № 3“. Както актосъставителят, така и АНО са имали предвид второто изречение на чл. 20, ал. 3, тъй като става въпрос за пациентка, която е прекъснала престоя си в лечебното заведение. В случая обаче съдът намира, че от В.Г. не е допуснато нарушение на въпросната разпоредба. Това е така, защото пациентката П.С. самоволно е напуснала лечебното заведение, без знанието на д-р Г.. В тази насока са както показанията на разпитаната свидетелка Р.В., така и събраните по делото писмени доказателства (вкл. подадената от внучката на пациентката жалба). При това положение обективно не е възможно да се попълни Приложение № 3 към чл. 20, ал. 3 от Наредба № 49/2010 г. Разпоредбата посочва, че „отказът“ на пациента се изготвя по образец. В конкретния случай пациентката е напуснала лечебното заведение без предупреждение, а лекуващият лекар – д-р В.Г. е разбрал за отсъствието ѝ на следващия ден. Затова и няма как да бъде съставен въпросния документ. Фактическата

обстановка е описана по идентичен начин и в акта, и в наказателното постановление. Преди издаването на последното обаче, АНО има задължение да провери всички обстоятелства и доказателства по делото и едва при безспорно доказано нарушение, авторът му и неговата вина да наложи санкция. АНО не е освободен от задължение да проверява констатациите в АУАН, но явно това задължение не е изпълнено, тъй като фактологията е преповторена в НП. Както правилно се отбелязва от адв. Б., няма как да се установи с подписите на двама свидетели „нежеланието“ на пациентката. П.С. си е била тръгнала и няма как да заяви „отказа“ си да продължи престоя. Затова и не би могло с подписите на двама свидетели да се удостовери такъв „отказ“. Нещо повече – в приложение № 3 към чл. 20, ал. 3 от Наредба № 49/2010 г. не е предвидено отказ да се удостоверява с подписи на свидетели. В бланката е предвидено да се полагат подписите на лекуващ/дежурен лекар и на декларатора. Това е още един аргумент в подкрепа на извода, че пациентът трябва да заяви изрично отказа си и това да се удостовери документално. При положение, че Стефанова си е тръгнала без знанието на лекаря, то не може да се състави документа по Приложение № 3. В НП е описано, че жалбоподателят Г. е бил уведомен по телефона от внучката на пациентката. Дори да се приеме за вярно това твърдение, то не променя факта, че П.С. е напуснала болничното заведение в отсъствие на лекуващия лекар, че не е била налице при визитацията. Затова съдът приема, че не е налице „отказ“, който да трябва и да може да бъде удостоверен с изготвяне на документ по Приложение № 3. Ето защо се налага изводът, че от жалбоподателя Г. не е нарушена разпоредбата на чл. 20, ал. 3 от Наредба № 49 от 18.10.2010 г., поради което и наложената с НП на осн. чл. 116к, ал. 1 ЗЛЗ глоба в размер на 650,00 лв. следва да бъде отменена.

С оглед на гореизложеното, и на осн. чл. 63, ал. 1 ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ № НП-56 от 03.08.2021 г. на Изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ гр. София, с което на В. Р. Г., ЕГН *****, от гр. Лом, ул. „Минзухар“ № 10, обл. Монтана на осн. чл. 116к, ал. 1 от Закона за лечебните заведения му е наложена „глоба“ от 650.00 лв. за нарушение на чл.

20, ал. 3 от Наредба № 49/18.10.2010 г. за основните изисквания, на които трябва да отговарят устройството, дейността и вътрешния ред на лечебните заведения за болнична помощ и домовете за медико-социални грижи като НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНО.

ОСЪЖДА на осн. чл. 63, ал. 3 от ЗАНН Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ гр. София, да плати на В. Р. Г. разноските, направени за съдебното производство в размер на 300,00 лв. /триста лева/, съгласно представения договор за правна защита и съдействие.

Решението може да се обжалва пред Административен съд гр. Монтана, по реда на АПК, в 14-дневен срок от съобщението на страните за неговото изготвяне.

След влизане в сила на решението препис от него да бъде изпратен на Изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ гр. София, за сведение.

Съдия при Районен съд – Лом: _____